

DŽORDŽO SOROŠO NARKOTIKŲ LIBERALIZAVIMO, MIRTIES IR SOCIALINĖ PROGRAMA

Rachel Ehrenfeld

Capital Research Center, Vašingtonas, JAV publikacija

Tarptautinės konferencijos „Narkotikų prevencijos patirtis užsienyje“, vykusiosios 2004 m. Vilniuje, medžaga.

Lietuvos blaivybės fondas, 1998 m.

Rachilė Ėrenfeld (Rachel Ehrenfeld) yra knygos „Narkoterorizmas ir blogio pinigai“ autorė. Šiuo metu rengia naują knygą „Naujoji pasaulio netvarka (narkoterorizmas ir Jūs XXI amžiuje)“. Straipsnį rengiant talkino buvęs DEA¹ agentas Veinas Rokesas (Wayne Roques).

„Aš lyg koks deus ex machina (dievas išgelbėtojas – antikos teatro personažas; vert. pastaba) – manyje slypi kažkas atgamtiška“. Šitaip Dž.Sorošas kalba apie save. Laikraštyje „New York Times“ (1996 m. gruodžio 17 d.) jis pavaizduotas esąs didžiausias pasaulio labdarys. Sorošas naudoja filantropiją siekdamas pakeisti, ar tiksliau, sugriauti Vakarų pasaulio ir ypač amerikiečių moralines vertybes bei pasaulėžiūrą. Kai kiti remia menus ir aukštąjį mokslą ar siekia didesnės savo tautiečių gerovės, Sorošas finansuoja kampanijas už eutanaziją² ir uždraustųjų narkotikų įteisinimą.

Džordžas Sorošas, laimėjęs milijardus lošdamas finansų rinkose, 1997 m. vasario mėn. „Atlantic Monthly“ žurnalo straipsnyje „Kapitalizmo grėsmė“ sakosi esąs aršiausias tų rinkų priešininkas. Jis rašo, jog „totalitarinės ideologijos, tokios kaip komunizmas ir nacizmas turi bendrą bruožą: jos teigia žinančios galutinę tiesą“ ir nurodo, jog laisvosios rinkos kapitalizmas irgi to pat siekia... Jis pripažįsta, kad komunizmas ir nacizmas buvo žmogžudiško pobūdžio. Nepaisant to, jis teigia, jog laisvosios rinkos kapitalizmas kelia didesnę grėsmę ateičiai, nei abi minėtos sistemos.

Sorošo straipsnio mintys yra nenuoseklios. Kritikuodamas kapitalizmo trūkumus jis remiasi garsiuoju austrų ekonomistu F.A.Hajeku ir moderniosios ekonomikos tėvu Adamu Smitu. Tačiau jis neužsimena, jog abu – Hajekas ir Smitas tikėjo ir abu teigė, kad būtinoji sąlyga kapitalistinei sistemai yra morali visuomenė. Kapitalizmas ir morali visuomenė neatskiriami.

Sorošas daro išvadą, jog „priebrendo laikas kurti sąvokų sistemą, atsižvelgiant į mūsų klaidas“. Būtų tikrai malonu, jeigu jis pripažintų savo klaidas. Deja, Sorošo finansinė sėkmė verčia Amerikos žiniasklaidą bei nieko neįtariančią visuomenę domėtis jo postringavimais. Šioji sėkmė sudaro sąlygas taip pat ir kai kurioms vertoms apgailėstavimo subsidijoms; tai jau daro įtaką valstybės politikai ir savo ruožtu pakerta dorovės pagrindus, kuriais remiasi mūsų kapitalistinis ūkis.

¹ DEA – Drug Enforcement Administration – Narkotikų kontrolės valdyba (JAV)

² Eutanazija – ligonių neskausmingas numarinimas

NARKOTIKŲ ĮTEISINIMAS

Leidinio „Organization Trends“ 1996 m. gegužės mėn. numeryje apžvelgta plati Sorošo finansinė parama ne pelno organizacijoms, dirbančioms narkotikų įteisavimo naudai. Sorošas pažymi, jog svarbiausias jo tikslas yra skatinti informacinio pobūdžio narkotikų politikos diskusiją. Tačiau polemika ir diskusijos – ne jo sritis. Iš tikrųjų savo labdaringumu jis apkvaišina visuomenę, siekdamas pakeisti įstatymus taip, kad narkotikų vartojimas, kuris dabar yra draudžiamas, taptų teisėtas.

Anot Sorošo, „karas su narkotikais daro didesnę žalą mūsų visuomenei, nei pats piktnaudžiavimas jais ir, kadangi piktnaudžiavimas daugelyje bendrijų yra tradicinis, karo su narkotikais laimėti neįmanoma“ (plg. 1996 m. gruodžio 4 d. ir 1997 m. vasario 2 d. „Washington Post“). Kadangi narkotikų draudimo politika prieštarauja jo „atvirosios visuomenės“ vizijai, Sorošas padarė išvadą, jog tai klaidinga ir pradėjo plačią visuomeninę kampaniją, iškildamas kaip kairiosios žiniasklaidos naujasis numylėtinis. Sorošas su savo klapčiukais pelnė nepaprastą spaudos dėmesį, pasireiškusių straipsnių žurnaluose, opusų ir televizijos laidų antplūdžiu.

Per trejus metus išleidus milijonus dolerių narkotikų įteisavimo kampanijai, pagaliau susilaukta pasekmių. Greta sąvokos narkotikų „medikalizavimas“³ atsirado „įteisavimo“ („legalizavimo“) sąvoka, o šnekamojoje kalboje pradėta kalbėti apie „nekenksmingą narkotikų draudimų pažeidėją“. Narkotikai tebetęsia savo „darbą“, sukeldami žmogžudystes, smurtą ir tyčinius kūno sužalojimus Amerikos namuose ir gatvėse. Tačiau Baltieji Rūmai laikosi politikos, kad narkotikai ir nusikaltimai yra skirtingi dalykai, – tai, kur lenkia ir Sorošas. Tokia pažiūra nesukelia prieštaravimų, jai mielai pritaria žiniasklaida.

Gudraus verslininko nuovokumu Sorošas sutelkė, apmokė ir aprūpino lėšomis vadybininkų komandą, kurios tikslas – įveikti amerikiečių visuomenės sveiką protą. Nuolat tauriziant apie narkotikų nekenksmingą vartojimą ar jų naudojimą skausmui

³ Medikalizavimas – pripažinimas vaistu, gydymo priemone (vert. past.)

sumažinti, tiems agitatoriams pavyksta sudaryti įspūdį, kad uždraustųjų narkotikų vartojimas yra priimtinas elgesys.

UŽUOJAUTOS VAJUS KALIFORNIJOJE

Sorošas vaidino svarbiausią vaidmenį remiant kampaniją už narkotikų įteisavimo įstatymų priėmimą Kalifornijoje ir Arizonoje. Jo populiarumas ir turtas teikė patikimumo bei pagarbos Kalifornijos „Pasiūlymui 215“ ir Arizonos „Pasiūlymui 200“, kurie abu buvo priimti 1996 m. lapkričio mėnesį. Sorošo čekių knygelė ir tobuli rinkos metodai sudarė galimybę narkotikų įteisavimo jėgoms abiejose valstijose organizuoti svarbias reklamos kampanijas, išaukštinančias „užuojautą“, tuo siekiant susilaukti balsuotojų simpatijų. Jiems taip pat pavyko pasiekti, kad kiti turtingi asmenys „išmestų rankšluostį“ (pasiduotų – vert. past.) narkotikų fronte ir savo pinigais sustiprintų narkotikų legalizavimo pastangas.

Padrąšintas Sorošas trokšta tęsti savo kryžiaus žygį. Švęsdamas savo pergalę, straipsnyje paskelbtame „Washington Post“, 1997 m. vasario 2 d. opuse jis skelbė: „viliuosi, kad kitos valstijos seks šia byla. Būsiu laimingas, galėdamas iš dalies paremti šias pastangas (doleriais, kurie liks išskaičiuavus mokesčius)“. Už narkotikų įteisimą veikiančios jėgos savo taikiniaus narkotikų įteisavimo vajams 1997 metais pasirinko šias valstijas: Ajovą, Alabamą, Aliaską, Arkanzasą, Koloradą, Floridą, Havajus, Masačusetsą, Mičiganą, Minesotą, Misurį, Njujorką, Ohajų, Oregoną, Teksą, Tenesį, Vermontą ir Vašingtoną. 1998 metais numatytos kampanijos kitose 17 valstijų.

1996 m. lapkričio mėnesį daug kainavusia propaganda buvo pasiekta didelių balsuotojų nuomonės pasikeitimų. Kalifornijoje reklama vaizduodavo beviltiškus, dažnai senyvo amžiaus paskutinės stadijos ligonius ar jų artimuosius, maldaudama „užuojautos“ paskutinėmis ligonių gyvenimo dienomis. Gyventojai buvo skatinami „Pasiūlymą 215“ laikyti humaniška priemone, teikiančia galimybes gydytojams naudoti marihuaną vėžiu ar AIDS sergantiems pacientams bei kitiems rimtai sergantiems ligoniams gydyti. Nors legalizavimo šalininkai vadinosi

„Kaliforniečiais už medicinos teises“, daugiausiai lėšų jie gavo iš Džordžo Sorošo bei kitų rėmėjų už valstijos ribų, t.y. 68 proc. iš 52 mln. dolerių, skirtų jų vajui finansuoti.

Tačiau savo reklamose jie nenurodė, jog marihuana yra numatoma tik AIDS ar vėžiui gydyti. Iš tikrųjų marihuaną buvo numatoma vartoti „kiekvienos kitos ligos atveju, jeigu marihuana teikia palengvėjimą“. Tad čia rasime ir galvos skausmą ir virškinimo sutrikimus, stresą, priešmenstruacinio sindromo depresiją, pirštų skausmus. Be jokio rašytinio recepto. Vartotojų amžius neribojamas. Bet kuriam gydytojui parekomendavus, žodžiu, mažamečiai, nusikaltėliai, net ir kalėjimų įnamiams gali rūkyti, įsigyti ar naudoti marihuaną neribotais kiekiais. Nėra apribojimų taip pat ir dėl rūkymo vietų. Iš tikrųjų, ją turėtų būti leidžiama rūkyti viešose ir darbo vietose, jei jose yra užrašas „leidžiama rūkyti“.

Cigarečių rūkymas buvo smerkiamas pasirodžius pranešimams, kad cigaretėse esantis kancerogenas benzopirinas sukelia ląstelių pokyčius ir vėžį. Tačiau legalizavimo šalininkams, atrodo nerūpi marihuaną rūkančiųjų pavojai šių sveikatai. Vis dėlto jie turėtų susirūpinti. Mat benzopirino marihuanos dūmuose yra beveik 50 proc. daugiau. Gilus rūkymas dėl sukeltos šilumos daro dar didesnę žalą, nes dūmų dujos ir dalelės labiau prasiskverbia į plaučių audinius.

Pagal Kalifornijos įstatymą gydytojai gali rekomenduoti marihuaną. Tačiau dauguma gydytojų turi per mažai arba ir visiškai neturi žinių apie neteisėtus narkotikus, išskyrus nebent apie simptomų gydymą. Įžymiuose pasaulio universitetuose ir laboratorijose vykdoma bent 10000 mokslinių darbų. Didelė dauguma gautų duomenų paneigia „marihuanos reikšmę gydymui“ bet kokiomis legalizavimo šalininkų siūlomomis sąlygomis. Bet ar atsiras daug gydytojų, randančių laiko peržvelgti literatūrą kiekvieną kartą, kai ateina pacientas, kuris skundžiasi negalavimais ir prašo daktaro „patarimo“ vartoti marihuaną?

Nacionalinės sveikatos institucijos 1994 metais peržiūrėjo tyrinėjimus, susijusius su marihuanos vartojimu medicinai, gydant šleikštulį ar vėmimą chemoterapijos atveju, svorio kritimą AIDS atveju, glaukomą, raumenų mėšlungį, išsėtinę sklerozę ir ilgai besitęsiančius skausmus. Sveikatos ir žmogaus slaugos

sekretorė Dona Šalala (Donna Shalala) savo išvadose pažymėjo, jog „visais žinomais tyrinėjimais nustatyta, kad marihuana yra pavojinga mūsų sveikatai. Ji pažeidžia smegenis, širdį, plaučius ir imuninę sistemą“. Nepaisant šios lengvai prieinamos informacijos, Klintono valdžia paskyrė 1 mln. dolerių keletui tyrinėjimų „išnagrinėti mokslinę literatūrą marihuanos panaudojimo medicinai klausimu“.

ARŠUS VAJUS ARIZONOJE PRIEŠ NUSIKALTIMUS

Arizonos iniciatyva skyrėsi nuo Kalifornijos, nes reklaminei kampanijai Arizonoje buvo skirta daugiau kaip 1,5 mln. dolerių. Arizonoje daugiau kaip 70 proc. kampanijos išlaidų finansavo asmenys iš kitų valstijų. Arizonos vajas buvo begėdiškai vaizduojamas kaip galinga kovos su nusikaltimais iniciatyva. Pagal „Pasiūlymo 200“ tekstą išėitų, kad daug kartų pažeidę valstijos narkotikų įstatymus asmenys privalo pilnutinai atlikti kalėjimo bausmes. Tačiau įstatymas draudžia teisėjams su smurtu nesusijusius narkotikų įstatymo pažeidėjus siųsti į kalėjimą, išskyrus atvejus, kai nusikalstama trečiąjį kartą. Kitaip tariant, du kart nusikaltus kalėjimas tau negresia. Negana to, įstatymas liečia ne vien tik marihuaną „medicinai“. Gydytojams leidžiama išrašyti receptus įsigyti bet kuriuos iš dar draudžiamų (pagal 1 sąrašą) 117 narkotikų. Į šį sąrašą patenka LSD, heroinas, kokainas ir metamfetaminas – nė vienas iš kurių nėra gavęs Maisto ir vaistų valdybos (FDA)⁴ pritarimo, nė vienas iš jų nepripažintas naudinga medicinos požiūriu. Pagal šį įstatymą reikia tik rašytinio recepto su dviejų gydytojų parašais.

Jeigu Arizonos narkotikų įteisinimo šalininkų tikslas būtų vien tik leidimas naudoti marihuaną medicinos tikslams, jie būtų galėję šį klausimą pateikti FDA ir siekti šios valdybos pritarimo, kaip ir kitų abejotinių vaistų atveju. Tačiau legalizavimo šalininkai žino, kad tai, ko jie nori, niekuomet nesulauktų FDA pritarimo. Jų tikslas – įstatymu įteisinti sukeliančius priklausomybę preparatus, vadinasi, žengti saugių medicinos normų praktikos JAV kompromitavimo link.

⁴ FDA – Food and Drug Administration – Maisto ir vaistų valdyba; vert. pastaba.

Prie Džordžo Sorošo, kuris yra veikiau kasininkas, negu filantropas, prisidėjo kiti turtingi aukotojai, gausiai šelpiantys narkotikų įteisavimo judėjimą. Bendras Sorošo finansinis indėlis „marihuanos medikalizavimo iniciatyvoms“ 1996 m. siekė 980000 dolerių, iš jų 550000 dolerių išleista Kalifornijoje ir 430000 dolerių Arizonoje. Be to, dar 325000 dolerių Sorošo pinigų paskirta organizacijoms, veikiančioms už narkotikų įteisinimą ar jų darbuotojams finansuoti (Kalifornijoje – 25000 dolerių ir Arizonoje – 300000 dolerių). Iš kitų stambiųjų aukotojų minėtini: John Sperling (Kalifornijoje – 200000 dolerių ir Arizonoje – 430000 dolerių), Peter Louis iš Klivlendo (Kalifornijoje – 500000 dolerių ir Arizonoje – 330000 dolerių), Laurence Rockefeller (Kalifornijoje – 50000 dolerių), The Dennis Trading Group Inc. (Kalifornijoje – 100000 dolerių), George Zimmer iš Kalifornijos (Kalifornijoje – 100000 dolerių ir 160000 dolerių pakartotinai įmokėta ar dovanota), James Zimmer iš Hiustono (Kalifornijoje – 25000 dolerių), Rich Goldman iš Fremonto, Kalifornijoje (Kalifornijoje – 25011,25 dolerių akcijomis), Richard Wolf iš Floridos (Kalifornijoje – 10000 dolerių ir Arizonoje – 25000 dolerių) ir The Life Aids Lobby iš Sakramento (Kalifornijoje – 344750 dolerių).

Reikėtų pažymėti, kad Kalifornijoje apie 68 proc. lėšų narkotikų legalizavimo iniciatyvai remti yra suteikę šelpėjai, gyvenantys už šios valstijos ribų.

KLINTONO VALDŽIOS ATSAKAS

Praslinkus dviems mėnesiams po rinkimų, Klintono valdžia pagaliau neskubėdama atsakė narkotikų įteisavimo šalininkams. Plačiai išgarsintoje 1996 m. gruodžio 30 d. spaudos konferencijoje atsakingasis už narkotikų problemas generolas Mekafris (R. McCaffrey), vyriausioji patikėtinė Džanet Reno (Janet Reno) bei Sveikatos ir žmonių slaugos tarnybos (HHS) sekretorė Šalala (Shalala) mėgino įteigti, kad valdžia yra labai nusistačiusi prieš marihuanos „medikalizavimo“ įstatymus. Generolo Mekafrio ryžtingas pareiškimas, jog „tie pasiūlymai liečia ne užuojautą, bet pavojingų narkotikų įteisinimą“ būtų buvęs svaresnis, jei valdžia nedelsdama būtų iškėlusį naujų „narkotikų medicinai“ įstatymų Kalifornijoje ir

Arizonoje teisėtumo klausimą. Tačiau keturiems mėnesiams praslinkus Teisingumo departamentas atrodo nelinkęs užginčyti naujuosius valstijų įstatymus, o tai reiškia, kad JAV tampa pažeidžiomis tarptautinių susitarimų, liečiančių piktnaudžiavimą neteisėtais narkotikais, įskaitant ir marihuaną. Šie susitarimai buvo JAV pasirašyti ir daugeliu atvejų jų pačių pasiūlyti.

Užuot rėmusi nuostatą, kad marihuana nėra laikoma vaistu, vadinasi, plačiai paplitusį medikų bei farmacininkų požiūrį, valdžia pasižadėjo „atsižvelgti ar daktaro ir paciento santykiai buvo tinkami“ prieš išrašant neteisėtus narkotikus. Valdžia pagrasino taikyti sankcijas gydytojams, kurie išrašytų tokius „vaistus“ prieš tai nesusipažinę su pacientais. Tebėra visiškai neaišku, kaip nustatyti tą gydytojo ir paciento ryšį, kaip taikyti sankcijas ir kas turėtų tiekti narkotikus, kurie kitais atžvilgiais laikomi neteisėtais.

PROJEKTAS „MIRTIS“ AMERIKOJE

Daugelis amerikiečių, kuriems rūpi kaip suvokti mūsų socialinę ir moralinę santvarką, nepatikės politinių kampanijų narkotikų įteisavimo ir marihuanos panaudojimo medicinai tikslais. Negana to, jie stebėsis, kodėl toks sėkmės lydimas žmogus kaip Sorošas skiria tiek jėgų šiam reikalui. Jų sumišimas dar labiau padidės sužinojus apie kitą Sorošo aistrą – eutanaziją.

1994 m. Sorošas pristatė visuomenei Amerikai skirtą „Mirties“ projektą. Jis pažymėjo, „Amerikoje, amžinai jauname krašte, žmonių senėjimas yra keblumas, o mirtis – nesėkmė. Mirtis mūsų laikais virto tabu objektu, kaip anksčiau seksas. Gyventojai veržiasi į televizijos diskusijas, kur aptariamos intymiausios seksualinio gyvenimo smulkmenos, tačiau jie nieko negali pasakyti apie mirtį, kuri savo didybe paverčia niekais trumpus sekso malonumus“. Sorošas iš pradžių paskyrė 15 mln. dolerių „Mirties“ projektui Amerikoje (PDIA – Project Death in America), kurio vyriausioji būstinė – Kolumbijos universiteto Gydytojų ir chirurgų koledžas.

Dėmesį šiai problemai Sorošas sieja su savo mirusiu tėvu. Pokalbyje su „New Yorker“ leidinio žurnalistu (1995 m. sausio 23 d.) Sorošas išsamiai nupasakojo savo

tėvo kovą su vėžiu ir išreiškė nepritarimą jo nenorui mirti. Pagal Sorošą, jo tėvas „... de ja, norėjo gyventi... Aš savotiškai juo nusivyliau... Aš jį nurašiau“. Tai, kad Džordžas Sorošas taip išaukština mirtį, gali būti siejama su jo motina, kuri būdama Hemloko (Hemlock) bendrijos nare (organizacija, pasisakanti už savižudybę) pati nusižudė.

„Mirties“ projektas Amerikoje (PDIA) tai fondas lėšoms skirstyti, remias eutanaziją ir savižudybę gydytojui dalyvaujant. To projekto paskirtis – „pakeisti mirties kultūrą“. Sorošas pripažįsta, kad „eutanazijos įteisinimas galėtų turėti nepageidaujamų pasekmių ir tai vestų į įvairiopą piktnaudžiavimą... tačiau aršus kišimasis norint pratęsti gyvenimą, kartais nepaisant paciento norų, kainuoja daug brangiau“.

1995 m. PDIA finansavo 43 programas ir parinko 13 mokslininkų medikų, „kad būtų pradėtas kurti gydytojų tinklas, kuris, jį sudarius, aprėptų ketvirtadalį Amerikos ligoninių... tai pasiekus būtų sukurti naujoviški slaugos būdai ir nauja mirties programa“. PDIA direktorė yra gydytoja Ketlyn Foli (Kathleen M.Foley). Ji taip pat vadovauja skausmo slaugos skyriui Memorialiniame Slouno Keteringo vėžio centre (Memorial Sloun Kettering Cancer Center).

Atrodytų, kad kai kuriomis PDIA programomis tesiekama suteikti politinį korektiškumą naujo požiūrio į mirtį atžvilgiu. Pagal Atvirosios visuomenės instituto (Open Society Institute) puslapio tekstą Internetė, organizacija „Sveikatos jėgos: moterys ir vyrai prieš AIDS“, sielvartaujantiems asmenims padeda rašyti laiškus „brangiajai mirčiai“, kaip būdą susitaikyti su praradimu. Amerikos čiabuviams PDIA skiria dotacijas per Elenos Stefen (Ellen Stephen) prieglaudą, kuri yra išplėsta, kad savo paslaugomis apimtų Pietų Dakotos Pain Ridžo (Pino Ridge) indėnų rezervatą, turintį virsti visos šalies modeliu Amerikos čiabuviams.

Tačiau Sorošo ketinimai yra daug grėsmingesni. Šiuo metu didžiuliai, bet mažai apgyventi Australijos Šiaurės Teritorijos plotai yra vienintelė vieta, kurioje Sorošo čekių knygelės taktika pasiekė savo tikslą – įteisintą savižudybę dalyvaujant gydytojui. Vietiniai eutanazijos priešininkai teigia, jog Sorošas čia jau yra laimėjęs teisinę kovą. 1996 m. buvo priimtas įstatymas, kuriuo, dalyvaujant gydytojui,

leidžiama savižudybė. Nepaisant ryžtingo vietos gydytojų pasipriešinimo, 1997 m. vasario mėn. pradžioje įvyko pirmieji du savižudybės su gydytojų pagalba aktai. Negana to, Australijos žiniasklaida papasakojo istorijas pacientų, kurie buvo spaudžiami priimti eutanaziją ir, kad sėkmingai veikiantys advokatai pranašauja faktišką eutanazijos įteisinimą visoje Australijoje.

Panašiai kaip ir kampanijoje už „marihuaną medicinoje“, eutanazija vaizduojama kaip užuojauta individui, priešingai visuomenės nemokšiškumui bei fanatizmui. Tokia taktika visiškai atitinka žiniasklaidos išankstinį nusistatymą politinius bei teisinius iššūkius esamiems draudimams laikyti reformų judėjimais. „20 amžiaus visuotiniai naikinimai (holokaustai)“, rašo mokslininkas Deividas Volšas (David Walsh) puikioje apybraižoje „Džagernauto gailestingumas“⁵ buvo įvykdyti žmonių, save laikusių humanistais. Per gailestingumą kelias vedė į beribi žiaurumą“.

1996 m. lapkričio mėn. Atvirosios visuomenės instituto puslapyje Internete buvo paskelbta apie Sorošo „Mirties“ projektą. Nurodoma, jog Medicinos institutas ir Nacionalinės sveikatos institucijos, PDIA skatinami bei remiami, sukviėtė pirmąją „Slaugos baigiant gyvenimą“ konferenciją. Konferencijoje atlikta mirtinai sergančiųjų slaugos kokybės analizė ir vertinimai bus pagrindas rekomendacijoms, politikams bei praktikuojantiems gydytojams ką daryti, kad pagerėtų paslaugos („paslaugos“ čia reiškia savižudybę su gydytojo pagalba).

Olandijoje, kurioje medicininė eutanazija buvo „neoficialiai“ leidžiama jau keletą dešimtmečių, vyriausybė tvirtino, kad šioje sistema veikia taip gerai, jog ją galima toliau plėsti. Tačiau yra žiniasklaidos pranešimų apie daugėjančius nesavanoriškos mirties gydytojui padedant atvejus. Buvo pacientų, kurie skundėsi, kad jiems buvo daromas spaudimas liautis būti našta, kurią jų gyvybė sudaro šeimoms, bei medicinos sistemai nereikalingomis išlaidomis. Pagyvenę žmonės bijo patekti į ligonines.

⁵ Džagernautas pagal indų mitologiją vienas iš dievo Višnu įsikūnijimų. Perkeltine prasme, tai nenumaldoma jėga, naikinanti viską savo kelyje ir reikalaujanti iš jai tarnaujančiųjų aklo tikėjimo ar savęs sunaikinimo. Anglų – lietuvių k. žodynas, 1996 m.

Sorošo filantropija pradeda apsimokėti. 1996 m. du federaciniai apeliaciniai teismai atmetė įstatymus, draudžiančius savižudybę gydytojui padedant, teigdami, jog esą yra „konstitucinė“ savižudybės gydytojui dalyvaujant teisė. Abu minėti atvejai neseniai buvo užginčyti JAV Aukščiausiam Teismui ir dabar laukiama sprendimo. Vašingtono ir Orgeono valstijos jau priėmė „savižudybės gydytojui padedant įstatymus“.

Jeigu mūsų reakcija į įteisintą eutanaziją bus tokia pat kaip ir Kalifornijos balsuotojų požiūris į „marihuaną medicinai“, visi amerikiečiai netrukus jau įgis teises mirtinai nunuodyti save pačius ar kitus žmones. Tai nėra tik komedianto pajuokavimas naktinėje televizijos laidoje. Gydytojai, daugiau jau nesaistomi Hipokrato priesaikos, turės galimybes painioti savo profesines išvadas su politine nauda bei savanaudiškais ekonominiais interesais sprendžiant, kieno laikas jau baigėsi.

SOCIALINĖS PARAMOS LOBIZMO KURSTYMAS

Mūsų laikais klaidingi požiūriai į piliečių laisves dažnai eina koja kojon su vyriausybės remiamų paramos programų gausėjimu. Džordžo Sorošo radikalusis individualizmas ir perskirstymo lygybės principais norai susijungė jo paskutiniajame filantropiniame siekime išsaugoti socialinės paramos sistemą. 1996 m. pabaigoje Vengrijoje gimęs Sorošas pasiskelbė nutaręs sutelkti dėmesį Jungtinėms Amerikos Valstijoms – jo „antrajai tėvynei“. „Įbaugintas“ socialinės paramos įstatymų leidybos eigos, jis sukūrė Emos Lazarus (Emma Lazarus) fondą – 550 mln. dolerių dotacijų programą, kuris yra dar vienas Atvirosios visuomenės instituto (OSI) – Sorošo skėtinės organizacijos – priedėlis. Vienas iš nekeliančių prieštaravimų fondo tikslų yra teikti profesinį apmokymą legaliesiems imigrantams, prašantiems JAV natūralizacijos.

Tačiau didžioji dalis iš 11,8 mln. dolerių šiuo metu Sorošo skirtų dotacijų atiteko nepelno paslaugų grupuotėms, turinčioms tikslą pakeisti socialinės reformos nuostatas, varžančias imigrantų teises gauti paramą (žr. lentelę).

Įrodinėdamas, kad nauji socialinės reformos įstatymai yra priešingybė atvirosios visuomenės vertybėms, Sorošas stengiasi juos apeiti arba visiškai pakeisti diskriminacines, jo nuomone, įstatymų nuostatas. Atsiskleidžia jo strategija, galinti pasėti rinkėjų apgavystės sėklas, kai jis tvirtina, kad „Fondas remia veiklą tiesiogiai susijusią su pilietybės suteikimo procesu, taip pat anglų kalbos, kaip antrosios, apmokymu bei parengimu pilietybės egzaminui“. Pereitų metų (1996 m. – vert. pastaba) rinkimai pasižymėjo daugybe rinkėjų apgavystės istorijų, susijusių su imigrantų registravimu ir jų balsavimu. Kritikai kaltino Klintono Vyriausybę tyčia natūralizavusią tūkstančius naujų piliečių (nemaža yra susijusių su nusikalstama veikla), kad jie galėtų balsuoti lapkričio rinkimuose. Panašiai buvo ir Kalifornijoje, ir kitur, kur grupės, reikalaujančios balsavimo teisės, neabejotinai buvo atsakingos už paplitusį nelegalių imigrantų balsavimą.

Negana to, „The Chronicle of Philantropy“ („Filantropijos kronika“, 1996 m. lapkričio 12 d.) pranešė, kad Sorošas „tikisi sumažinti nepilnamečių nėštumo atvejus... Jis taip pat nori paremti programas, ginančias abortų teises, didinančias gimdymo kontrolės priemonių prieinamumą“.

Taigi, pagaliau aišku, kad Sorošas yra kairuoliškas padaras, imigrantų rėmėjas, teisėmis besirūpinantis ir pinigais pertekęs liberalas. Jo „atviroji visuomenė“ reiškia ne laisvę, o savivalę. Jo vizija atmeta atsakingosios laisvės idėją teisių ir leidimų ideologijos naudai.

Tas Sorošas, kuris pareiškia „Aš įsivaizduoju save kaip Dievo apraišką“, yra pasiryžęs pakeisti judėjų ir krikščionių moralines vertybes „atvirosios visuomenės“ taisyklėmis. Sorošo politinė programa yra jo devizo „Pakankamai sumokėjęs, įvesiu tvarką“ (“If spend enough, I will make it right”) tęsinys. Istorija yra daugel kartų įrodžiusi, kad toks mąstymas sukelia siaubingus padarinius. Jeigu Sorošui nebus mestas iššūkis, jis ir tie, kas remia jo pozicijas, laimės. Pralaimės Amerikos žmonės.

Vertėjo pastabos

Amerikos milijardierius Džordžas Sorošas (George Soros) dažniausiai yra žinomas kaip didžiausias visų laikų labdarys. Tačiau daugelis jo labdaros gavėjų nežino, o kartais ir nenori žinoti, kad Sorošas taip pat yra ir narkotikų legalizavimo visame pasaulyje didžiausias šalininkas, finansuojantis šia linkme veikiančias įvairias organizacijas, programas ir kampanijas. Sorošo remiamos programos gali turėti gražius pavadinimus, kaip, pvz., „žalos mažinimas“. Lietuvoje po šiuo pavadinimu slypi švirkštų narkomanams, vartojantiems neteisėtai įgytus narkotikus dalijimas, taip pat vadinamasis „pakaitinis gydymas“ naudojant stiprią priklausomybę sukeltantį narkotiką metadoną. Šios programos, negana to, kad jos yra visiškai neefektyvios narkomanijos stabdymo požiūriu, sukuria daugybę sveikatos apsaugos problemų, konfliktų su įstatymais ir pagaliau moralės problemų. Tokių programų taikymas verčia valdžios institucijas atsisakyti kovos su narkotikais, pratina visuomenę susitaikyti su narkotikais ir su įvairių Sorošo organizacijų skleidžiama ideologija, kad narkotikų legalizavimas yra neišvengiamas. Šias programas Sorošas labiausiai remia ir Lietuvoje.

Ketinumų legalizuoti narkotikus ir juos laisvai platinti jis, skirtingai, nei kai kurie mūsų sveikatos apsaugos veikėjai, nemano slėpti ir viešai apie tai skelbia savo knygoje „Sorošas apie Sorošą“ („Soros on Soros“, John Wiley&Sons Inc., New York-Chichester-Brisbane-Toronto-Sigapore):

„...Jeigu būtų mano valia, aš sukurčiau griežtai kontroliuojamą platinimo tinklą, kad daugumą narkotikų, išskyrus pačius pavojingiausius, tokius, kaip krekas, būtų galima įsigyti teisėtai. Aš palaikyčiau kainas pakankamai žemas, kad būtų sužlugdyta (neteisėta) prekyba narkotikais. Pasiekęs šį tikslą, aš pradėčiau kainas kelti, panašiai kaip akcizo mokestį cigaretėms, tačiau daryčiau išimtį registruotiems narkomanams, kad nebūtų skatinamas nusikalstamumas. Dalį pajamų panaudočiau prevencijai ir gydymui. Aš puoselėčiau visuomenėje panieką narkotikams“ („Soros on Soros“, 200 psl.).

Nepaisant savo absurdiškumo, šios idėjos patraukia nemaža žmonių.

Sorošo veikla kelia didelę grėsmę ne tik turtingai Amerikai, bet ir ypač vargingoms pokomunistinėms šalims, kurios noriai ima jo teikiamą labdarą, kartu neatsisakydamos įsileisti ir Trojos arklių - „žalos mažinimo“ programas.

Norint išsiaiškinti ypač spartaus narkotikų plitimo Lietuvoje priežastis, pravartu kai ką sužinoti ir apie Sorošą.

Narkotikų plitimo priežastis ir Sorošo veiklą jau seniai tiria jo tautietė, mokslininkė ir rašytoja Rachilė Ėrenfeld. Čia pateikiamas lig šiol aktualaus jos straipsnio vertimas.

Gediminas Jakubčionis

Lietuvos blaivybės fondo tarybos pirmininkas,

Visuomeninės organizacijos „Tėvai prieš narkotikus“ pirmininkas